

de Nestor

3

**Contactblad voor gepensioneerden van
bp Raffinaderij Rotterdam en Nerefco**

Jaargang 23 - Editie 3, december 2022

In deze editie:

Algemeen	2
Van de bestuurstafel	3
Geëmigreed naar Thailand	5
Drama op moederdag	11
Aanbod voor onze leden	14
Brieven uit Senegal nr.31	15
Verslag en foto's Reünie2022	17
Zorgverzekering 2023	22
Turnaround 2022	24
VOBP	27
Vanaf de eerste editie.....	29
Volharding en Veerkracht	31
Personalia	33
Contactadressen	34

Colofon:

Redactie van deze editie:

Gerrit van de Peppel, Rob van Breda,
Piet van Kessel, Kees Poessé,
Aad van Biezen, Gerrie Smeenk, Jaap
Quartel, Paul Vieveen,
Ad van 't Zelfde, Rinus Poppelaars

Fotografie:

de redactie en redacteurs

Correspondentieadres:

de Nestor
p/a Bogerdweg 39
4315 CB Dreischor
redactie@seconer.nl

Drukwerk & Distributie:

Editoo, Arnhem

Wijzigen van uw gegevens?

Seconer-Nieuws en de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Gegevens mogen niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van bpRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u de Nestor wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres:

Secretaris@seconer.nl

Kopij aanleveren:

Wilt u een leuk, interessant of boeiend verhaal aanleveren om dit te publiceren in de Nestor?

Wilt u liever niet zelf een stukje schrijven maar wel een verhaal vertellen dat door de redactie wordt verwerkt in een verhaal voor de Nestor?

Stuur uw verhaal naar de redactie of neem contact op met één van de redactieleden (zie contactadressen)

U kunt kopij sturen naar:

Redactie@seconer.nl

De sluitingsdatum voor de kopij van de volgende editie van de Nestor is: **15 januari 2023**

Kijk ook eens op onze website

<https://www.seconer.nl>

Van de bestuurstafel

Twintig tweeëntwintig.....

Wat een bijzonder jaar is dit. Na bijna 3 jaar wachten konden we eindelijk weer een reünie houden. Omdat bij de start van de voorbereidingen nog niet bekend was welke Covid-maatregelen van kracht zouden kunnen zijn waren de uitgangspunten; zoveel mogelijk in de buitenlucht en niet opgesloten worden in een bus. Ik denk dat we hierin goed geslaagd zijn. Het weer werkte fantastisch mee, maar ook de blijdschap van alle deelnemers maakte de dag geslaagd. Voor mij was het bijna 13 jaar geleden dat ik in Blijdorp was geweest. Ook heel bijzonder was het feit dat Karen de Lathouder CEO bp Nederland en Adrian Tan, HR manager van bp, ondanks alle drukke vergaderingen, de tijd hadden genomen om even langs te komen. Tot nu toe hebben we dan ook alleen maar positieve reacties mogen ontvangen.

Langs deze weg wil ik de rest van het bestuur bedanken voor hun werkzaamheden aan deze reünie. Doordat mijn nieren niet goed meer werken en ik daardoor supersnel vermoeid raak, heb ik een heleboel werk aan mij voorbij moeten laten gaan. Maar ik werd gelukkig via de email goed op de hoogte gehouden

Na alle plezier en vrolijkheid toch nog wat serieuzer werk. Ik vernam dat op 7 september jl. John Flipsen is overleden. Dertig jaar lang heb ik met hem samen mogen werken. Op 3 september 1979 zijn we beiden in dienst van de BPRR getreden en we werden allebei in de D-shift geplaatst. Ik kan me nog goed herinneren dat de toenmalige shiftleader ons nooit uit elkaar kon houden. Vele mooie jaren hebben we samen op de FCCU beleefd. In 1989 zijn we samen naar Pernis gegaan, John in de bunker en ik op de Visbreaker. Na onze terugkeer naar de FCCU in 1999 zijn onze paden uit elkaar gegaan, maar toch kwamen we elkaar nog regelmatig tegen. Ik zal mij John als een zeer fijne collega herinneren en wens zijn familie alle sterkte toe.

Tot slot wil ik nog een beroep op jullie doen. Van de redactie hebben 2 leden, naar vele jaren met plezier aan het Seconer Nieuws en nu De Nestor te hebben gewerkt, te kennen gegeven dat ze met pensioen willen gaan. En dit is hun van harte gegund. Nu wordt De Nestor niet vanzelf met tekst en foto's gevuld. Daarom zoeken we wat vers bloed voor de redactie, zodat de voortgang van ons blad gewaarborgd kan blijven. Voor inlichtingen over de zwaarte van het werk en de beloningen kunt u bij Rinus Poppelaars terecht. Maar ook voor het bestuur vragen wij enkele kandidaten om op een langzame wijze ingewerkt te worden. Voor inlichtingen hierover kunt u bij alle bestuursleden terecht.

Tenslotte wens ik u allen veel leesplezier toe.

Gerrit van de Peppel (voorz.)

Vol verwachting....

Sinterklaas is alweer een poosje terug in Spanje en nog steeds wachten wij met smart op de 3e editie van "de Nestor", zou hij nog komen.....

Door meerdere omstandigheden, deels beschreven in het voorwoord van de voorzitter, maar vooral omdat de redactie zwaar onderbezet was en de eindredacteur aan het werk was in de grote turnaround 2022 was er geen capaciteit beschikbaar om het magazine samen te stellen en op te maken. Via een mailing hebben wij jullie hierover geïnformeerd.

Wij hopen dat het lange wachten enigszins gecompenseerd wordt door deze extra dikke editie.

Tijd is een bijzonder fenomeen...

Een paar maanden geleden hebben we onze reünie gehad waarbij onze voorzitter zijn zorgen uitsprak over de continuïteit van het bestuur en de redactie. Hij deed een dringend beroep op de Seconer deelnemers om het bestuur en de redactie te komen versterken.

Dat tijd veel dingen oplost blijkt maar weer. Tijdens onze bestuursvergadering van 17 november j.l. hebben Gerrie Smeenk en Jan Bevaart kennis gemaakt met de andere leden van het bestuur. We hebben de beide kandidaten geïnformeerd over de werkzaamheden en diverse vragen beantwoord. Jan Bevaart en Gerrie Smeenk hebben besloten om het bestuur van de stichting te komen versterken.

Ook voor de versterking van de redactie is er goed nieuws. Er hebben zich drie kandidaten gemeld om het enorme gat dat met het vertrek van Klaas Kuipers en de nestor van de redactie Piet van Kessel is ontstaan op te vullen. Rob van Breda en Rinus Poppelaars zullen binnenkort een bijeenkomst organiseren zodat we de nieuwe kandidaten kunnen informeren over de werkzaamheden.

Wij hopen jullie in de volgende editie de nieuwe redactieleden te kunnen voorstellen.

In een geheel andere context is tijd eveneens een fenomeen; met het verstrijken van de tijd worden niet alleen veel dingen opgelost, maar ontstaan er ook andere problemen / gebreken.

Eerder hebben jullie kunnen lezen dat Klaas Kuipers en Piet van Kessel met pijn in het hart hun werkzaamheden voor “de Nestor” hebben moeten opgeven vanwege problemen met de gezondheid.

In de bestuursvergadering van oktober 2022 heeft onze voorzitter, Gerrit van de Peppel, laten weten dat hij vanwege gezondheidsproblemen heeft besloten om met ingang van de januari 2023 af te treden als voorzitter en als lid van het stichtingsbestuur.

Wij betreuren het ten zeerste dat Klaas, Piet en Gerrit hebben moeten besluiten om de werkzaamheden voor de Stichting te moeten stoppen en we ervaren het als een groot verlies. Natuurlijk wensen wij dat we Piet, Klaas en Gerrit nog regelmatig zien en hen op de volgende reünie mogen verwelkomen.

Met nieuwe mensen starten we 2023

De eerste bestuursvergadering van 2023 die in januari plaatsvindt staat in het teken van het aftreden van onze huidige voorzitter, Gerrit van de Peppel, en het verkiezen van zijn opvolger. Ook zullen wij naar verwachting twee nieuwe bestuursleden en nieuwe redactieleden kunnen installeren.

Zo zie je dat de factor tijd ook in het verloop een rol speelt. Ervaren mensen vertrekken om te worden vervangen door nieuwe energieke mensen met frisse ideeën.

Gelukkig zijn de grote zorgen over het voortbestaan van de Stichting Seconer en het magazine “de Nestor” dankzij de aanmelding van nieuwe bestuurs- en redactieleden verdwenen en gaan we met volle energie aan het jaar 2023 beginnen.

Wij wensen u een mooi en gezond 2023

Doordat deze uitgave van “de Nestor” later is dan normaal zijn we in de gelegenheid om alle deelnemers van de Stichting Seconer een fijn en gezellig kerstfeest en een gezond en voorspoedig 2023 toe te wensen.

Door: Kees Poessé

Geëmigreerd naar Thailand

Kees Poessé is in 2017 met pensioen gegaan en kort daarna, samen met zijn vrouw, geëmigreerd naar Thailand. Een korte introductie:

Na mijn LTS fijnmetaal ben ik, op aanraden van mijn vader, in 1972 naar de Shell bedrijfsschool gegaan. Na twee jaar ben daar de continu ingegaan en heb toen bijna 5 jaar op Shell Pernis en één jaar bij Shell Moerdijk gewerkt.

Op 1 juni 1980 heb ik de overstap naar de BP raffinaderij gemaakt.

Op de vraag van mijn leidinggevers, Wietse Visser en Bob Smit, om cursussen te volgen en daaropvolgend een eventuele promotie heb ik altijd steevast nee gezegd. Ik voelde mij altijd goed in de toen huidige functie van All round operator, die kon ik goed handelen en was tevreden, en ik voelde voor mezelf dat ik niet meer verantwoording wilde hebben/nemen.

Als één van de weinige mensen heb ik mijn gehele loopbaan bij bp in één en dezelfde shift gewerkt, in mijn geval was dat de A-shift.

In principe kon ik met elke collega goed opschieten, en ik denk dat dat omgekeerd ook wel zo was, alleen met de één sprak je wat meer dan met een ander.

Na 37 jaar en 4 maanden ben ik op 1 november 2017 met pensioen gegaan.

Pensioen

Pensioen, hoe ervaart iemand zijn pensioen. Uiteraard is dit voor een ieder verschillend. Het eerst wat men weet van pensioen is het niet meer naar je werk moeten. Maar dan, wat ga je doen met al je plotseling verkregen vrije tijd?

Graag wil ik mijn pensioenverhaal hier aan “de Nestor” lezers vertellen.

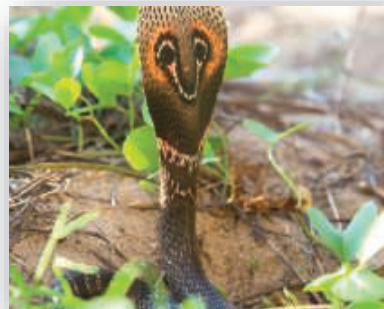
Weet nog heel goed dat ik bij personeelszaken kwam voor een praatje over mijn toen komende pensionering. Daar wisten ze me te vertellen dat het de eerste maanden alleen maar vakantiegevoel zou geven, maar dat ik voor daarna toch wel iets van een hobby moest hebben omdat uiteindelijk dat vakantiegevoel wel langzaam zou verdwijnen. Inmiddels bijna 5 jaar met pensioen en heb nog steeds iedere dag het gevoel dat ik vakantie heb. Waarschijnlijk heeft dat ook voor een groot deel te maken met het feit dat we in een vakantieland wonen, althans dat wordt door veel mensen zo gezien. En hobby's, nee die heb ik nog steeds niet, of is iedere dag genieten van al je vrijheden ook een hobby? Nu ben ik ook nooit echt van de hobby's geweest, hoewel ik altijd wel veel aan hardlopen heb gedaan, waar honderd kilometer per week geen uitzondering was. Misschien heb ik daar wel mijn beide nieuwe heupen aan te danken. Mede hierdoor is het hardlopen voor mij verleden tijd. Heb ook verder geen hobby's nodig en ben ook geen persoon die iets te doen moet hebben.

Gewoon rustig op de bank zitten vind ik ook al fijn, vervelen komt in mijn woordenboek dan ook niet voor. Zoals gezegd, inmiddels bijna vijf jaar met pensioen en zolang wonen we dus ook alweer hier in Thailand.

In die 5 jaar zijn we ook al vijf keer verhuisd, ahh dus toch misschien wel een hobby hahaha. Het verhuizen heeft voor ons verschillende redenen gehad. De eerste keer, na onze definitieve verhuizing naar Thailand, gingen we op zoek naar meer tuinruimte voor de honden, het waren er inmiddels vier.

Cobra's

Al snel een mooi huis met grote tuin gevonden, maar na ruim twee maanden hadden de honden al 4 Spitting Cobra's gedood en zijn met twee van hen naar het dierenhospitaal moeten gaan omdat ze gif in de ogen hadden gekregen, gelukkig hebben ze daar uiteindelijk geen nadelige gevolgen meer van gehad. Het bleek dat daar in die buurt een Cobra-nest was, ook vonden we in de tuin 6 Cobra-eieren. Dat was voor ons de reden om toch maar weer naar een ander huis uit te kijken, ook die werd snel gevonden.

Droomhuis

Na bijna 2 jaar wilde ik toch wel wat groter wonen en gingen we weer eens op zoek, ook deze zoektocht duurde niet al te lang en we hadden toen min of meer ons droomhuis gevonden, een volledig gemeubileerd huis met drie slaapkamers, vier badkamers en ook nog eens een zwembad en volop ruimte voor de honden. Echter na twee jaar werd er vlak naast ons huis een grote woning gebouwd die uitkeek over de tuin en ons zwembad, dus weg privacy. Op zich nog niet zo heel erg, want het huis en het zwembad was prachtig, maar ja er zat natuurlijk wel een prijskaartje aan. Dat vonden we nooit een probleem, maar als je dan niet echt vrij ben in je eigen tuin en zwembad dan wordt het prijskaartje een beetje te veel. Dus wederom maar weer op zoek naar een andere woning. Deze keer duurde dat wat langer omdat we uit vorige ervaringen met huizen ook kritischer waren geworden, ook het feit dat we inmiddels vijf honden hadden maakte het niet eenvoudiger.

Maar aangezien hier in Thailand geen woningnood bestaat is het gelukt om weer een mooi huis voor zowel ons als voor de honden te vinden. Hopelijk kunnen we hier nu meerdere jaren blijven wonen. Wat doen we hier nog meer dan verhuizen.

Om te beginnen, genieten van iedere dag. Met vijf honden is uitslapen hier niet aan de orde, meestal voor zessen het bed uit (dus altijd ochtenddienst) want de honden willen dan naar buiten en eten. Wij gaan 's morgens, nadat we het laatste nieuws op onze computers/mobieltjes hebben bekeken, één uur werken aan ons gewicht en conditie op de hometrainer en loopband. En dat doen we vrijwel iedere dag behalve op zondag want dan komt de tuinman.

De tuinman is een Birmees en komt inmiddels al ruim vier jaar, ondanks al onze verhuizingen, bij ons de tuin verzorgen en allerlei klusjes in en om het huis doen.

Uiteraard hebben we ook hier onze dagelijkse dingen zoals we die allemaal moeten doen. Maar thuis koken wordt er niet gedaan, dus gaan we er iedere dag op uit om ergens te gaan lunchen, ontbijten en avondeten doen we niet en houden op deze manier ook ons gewicht in bedwang.

Verder maken we hier, rond Chiang Mai, vele mooie tochten. Chiang Mai ligt in het noorden van Thailand waar het landschap voornamelijk uit bergen bestaat en waar veel Nationale parken zijn. Helaas kunnen we nooit echt lange trips maken daar we weer op tijd voor de honden terug moeten zijn.

Vakantie...in eigen land.

Laatst had Corinne een goede “house sitter” gevonden en konden we afgelopen juni eens een keer, na vijf jaar, vier weken samen op vakantie. Dus op vakantie in ons eigen vakantieland.

We hebben toen een rondreis met de auto gemaakt van noord naar zuid Thailand (dat is ruim 2000 kilometer), zo hebben we weer eens de prachtige stranden van Krabi, Koh Lanta en Phuket mogen aanschouwen.

De doorgaande wegen hier in Thailand zijn heel goed om te rijden, ondanks dat hier zo’n 50 doden per dag in het verkeer vallen. De rijstijl is duidelijk anders dan wij in Nederland gewend zijn, daar ze hier nooit echt een goede rijopleiding (als ze die al ooit hebben gekregen) gehad. Zag pas nog een advertentie voorbijkomen waar je een “legaal” rijbewijs kon kopen, waarbij het niet nodig is om af te rijden en theorie moet doen.

Voor een motorrijbewijs kost dat €40 en voor autorijbewijs €67. Dus ja, je kan wel zo'n beetje raden wat je kan verwachten in het Thaise verkeer.

Maar inmiddels hebben wij ons ook, wat dat betreft, aardig aangepast en dan maakt het rijden uiteindelijk best wel relaxed.

Ook hebben we onderweg veel plezier gehad van het feit dat Corinne een jaar eerder naar Thailand was vertrokken om hier de Thaise taal te leren.

Er zijn hier op vele plaatsen "check points" alwaar de politie controles houden. Zodra we de autoramen openen wordt er meteen gevraagd waar we naar toe gaan, waar we vandaan komen weten ze al want dat kunnen ze lezen op de nummerplaten.

Op dat moment gooit Corinne haar beste Thais eruit, en zie je een big smile op de gezichten van de politie verschijnen. Het wordt hier namelijk zeer gewaardeerd wanneer een buitenlander hun taal spreekt. We hebben dan ook geen enkele keer rijbewijs en/of andere documenten moeten laten zien.

Maar wat bezielt iemand om naar Thailand te verhuizen zullen de lezers zich afvragen.

Om te beginnen heb ik altijd een hekel aan koude gehad, ging daarom ook altijd op vakantie naar de warme landen aan de Middellandse Zee.

Zo ben ik vele jaren op vakantie in Spanje geweest, en toen dacht ik al "als ik met pensioen ga, dan wil ik wel hier in Spanje wonen".

Maar ja toen moest ik nog wel zeker 35 jaar werken. Op aanraden van kennissen ben ik voor het eerst in 1994 naar Thailand op vakantie gegaan. Toen hebben we een mooie rondreis van Bangkok naar het noorden van Thailand gemaakt. Vaak wordt over Thailand gezegd "you love it or you hate it". Voor mij was het dus "I love it". In de eerste plaats was voor mij de warmte zo fijn. Ik weet nog goed dat bij het uitstappen uit het vliegtuig dat de warmte als een warme deken over je heen kwam. Iets wat we nu niet meer te voelen omdat je nu vanuit het vliegtuig, via de slurf, rechtstreeks in de koele aankomsthal komt.

En dan het eten hier, ja echt geweldig al die heerlijke gerechten. Maar tegenwoordig is het ook wel weer eens lekker om andere, buitenlandse, gerechten te eten. En ook daar is hier geen gebrek aan, er is voor iedereen wat wils. Zo is het ook mogelijk om voor ieder budget een heerlijke maaltijd te nuttigen, een lekkere noedelsoep heb je al voor één euro en wil je een goede Australische biefstuk dan gaat dat al gauw zo'n €40 zijn.

Meestal zijn wij voor twee personen zo rond de €15 euro kwijt aan eten plus (alcohol vrij) drinken.

Een aantal voordelen, in ieder geval voor mij, op een rijtje van het wonen in Thailand.

1. Het hebben van minimaal 300 dagen zon per jaar en een dagtemperatuur van, bijna iedere dag, 30 graden of meer. Regen hebben we hier uiteraard ook, en véél meer dan in Nederland, echter daarbij wordt het dan niet koud en is dan ook zelden dat dat voor de gehele dag is. In de maanden december en januari kunnen echter met name in de nacht en vroege ochtend de temperatuur zakken naar zo'n 15 graden, maar rond het middaguur is het dan al weer 30 graden.
2. Het relaxte leven, de mensen hier zijn over het algemeen meer verdraagzaam naar elkaar. Zo willen onze 5 honden nogal eens blaffen om alles en nog wat. Dan verontschuldig ik mij bij de Thaise buurman en die zegt dan dat het geen probleem is. Daarentegen heeft hij weer veel kippen en hanen rondlopen, waar wij dan ook geen probleem mee hebben. En zo hoort het ook te zijn, en niet de hulp van de rijdende rechter te hoeven invoeren.
3. Zeker ook héél fijn om geen sociale premies en belasting meer in Nederland te moeten afdragen zodra je in Nederland bent uitgeschreven, alleen de AOW blijft in Nederland belast. Dus kijk maar eens naar de pensioenuitkering-staat om te zien wat je dan extra zou hebben.
4. Het bezit van een auto. Heb twee jaar geleden de duurste uitvoering van de Toyota Hilux voor €35.000 gekocht. Als ik deze in Nederland zou willen kopen, in deze uitvoering, had dat zo'n €75.000 moeten kosten. De wegenbelasting voor deze auto is €165/jaar terwijl dat in Nederland €2500/jaar zou zijn. M.a.w. zo'n auto zou ik mij in Nederland niet kunnen veroorloven.
De auto's die vanuit het buitenland komen, dus niet in Thailand gemaakt, zijn echter wel weer heel duur, zelfs duurder dan in Nederland, doordat daar heel veel belasting op geheven wordt.
Verkeersboetes die zijn hier ook ja, maar die zijn voor onze begrippen laag te noemen. Zo ben ik al twee maal geflitst met 36 km/uur te hardrijden en één voor foutparkeren, dat kost dan wel €13,50 voor iedere overtreding.
Ook wel leuk om te weten, wanneer je hier rijdend op de motor zonder helm rijdt wordt je bekeurd, echter met de verkregen ticket kan je nu de gehele dag zonder helm rondrijden. Wanneer je langs een volgende politiecontrole komt laat je je ticket zien en mag je weer doorrijden.
De brandstof is hier dan ook wel heel veel duurder geworden, meer dan het dubbele in twee jaar tijd, maar dan nog hebben we nog nooit meer betaald dan €0,95/ltr voor de diesel.
Maar ja wat energieprijzen betreft weten we nu nergens op de wereld waar we aan toe zijn.
5. Medische zorg. Wanneer je iets mankeert ga je hier gewoon naar een ziekenhuis, in ons geval naar het Bangkok Hospital daar onze zorgverzekering daar min of meer mee samenwerkt. Je meld je bij de balie en vertelt aldaar wat je mankeert en je wordt onmiddellijk naar de juiste dokter/specialist gebracht. Dus niet eerst een huisarts, verwijsbrief, wachttijden enz.

En ja mooie verhalen allemaal, maar zijn er dan ook nadelen om in Thailand te wonen?

Natuurlijk zijn die er, alleen moet ik daar wat meer moeite voor doen om die te vinden.

Nu was ik niet van plan om mijn verhaal in één dag te schrijven, maar door het aanhalen van de nadelen moest ik toch wel heel erg nadenken c.q. verzinnen. Nu een week verder, en echt ik weet het niet, of het zou de vreemde dieren/beesten/insecten moeten zijn, maar ook daar raak je aan gewend. Je zou kunnen zeggen dat ik altijd een roze bril op heb van Thailand, maar ik kom echt al lang genoeg in Thailand, om die niet meer op te hebben. Thailand heeft voor mij echt alleen maar voordelen t.o.v. Nederland.

Maar als er dan toch iets negatiefs moet zijn dan zouden het alleen maar ergernissen kunnen zijn. En ja die vind je hier zeker in het verkeer. Had al even iets over het verkeer geschreven en dat dat wel relaxed is.

Aan de ene kant is dat ook zo, maar aan de andere kant geeft het ook zeker ergernissen. Om er dan maar een paar te noemen.

1. Het optrekken bij een verkeerslicht, soms lijkt het wel of ze dan een wedstrijd houden wie het langzaamst kan optrekken.
2. Iemand voor laten gaan om de weg op te laten draaien en dan vervolgens heel langzaam voor je uitrijden en/of 25 meter verder weer van de weg afgaan.
3. Met alle risico's van dien je inhalen om dan 100 meter verderop een weg of oprit in te rijden.

En ja, verder is het voor mij echt alleen maar genieten van mijn pensioen.

Zo kan ik iedere dag weer, aan het einde van de middag, heerlijk zittend in mijn schommelstoel met één of meerdere honden naast me genieten van mijn drankje en dan bedenken hoe enorm goed ik het nu heb.

Ik hoop dat vele andere gepensioneerden dit ook kunnen zeggen.

Er zijn maar enkele foto's bij mijn verhaal, het was echter moeilijk om een keuze te maken daar, met name Corinne inmiddels 10 duizenden foto's heeft gemaakt in die vijf jaar.

Enkele oud-collega's volgen ons al op Facebook, voor zij die dat nog niet doen maar wel meer willen weten over/ van ons, stuur dan een vriendschapsverzoek naar Facebook van Kees Poesse en/of Corinne Poesse.

Noot van de redactie:

Recent stuurde Kees een mail waarin hij liet weten dat aan hun hobby "verhuizen" een vervolg is gegeven, Kees en Corrine verhuizen op 1 oktober 2022 naar een andere woning in de buurt waar veel van hun vrienden en kennissen wonen.

Aan de foto's te zien is het wederom een schitterende woning met ruim 1800 m2 grond inclusief een grote vijver, en dat voor, omgerekend €550,- en volledig gemeubileerd plus alle decoraties zowel binnen als buiten.

En ja zoals in mijn verhaal al geschreven, woningnood is hier niet, en voor ieder budget is er wel wat.

Wij huren altijd, wanneer een woning na een X-tijd niet bevalt, om wat voor reden dan ook, ga je gewoon op zoek naar een ander huis.

Een koopwoning is voor een buitenlander niet echt gemakkelijk, en dan gaat het met name om de grond want daar kan je als buitenlander nooit eigenaar van zijn. Een appartement is wel wat eenvoudiger om te kopen.

###

Drama op moederdag

Rob en Anke van Breda zijn doorgewinterde zeilers die met hun schip al vele tochten gemaakt hebben. Tijdens één van die tochten in 2011 ervoeren zij, notabene op moederdag, hoe snel dingen verkeerd kunnen gaan.....

Drenkeling en drama op moederdag.

Het was zowel Pinksterzondag als Moederdag in 2011 en een prachtige zonnige dag. Er stond echter nog wel een frisse Noorden wind. Omdat het een lang weekend was, spraken we met een stel zeilvrienden af om met onze beide boten door de Goerese sluis bij Stellendam te schutten en vervolgens een stuk zee op te varen. Dat zou de eerste keer van het nieuwe seizoen zijn. Zogezegd, zogedaan. We schutten allebei door de sluis en voeren vervolgens door het Slijkgat naar zee. In de loop van de dag trok de wind echter flink aan en dus besloten we om terug te varen en nabij het strand van Rockanje voor anker te gaan. Daar lig je aan de hoge wal en dus redelijk goed beschut zo was de gedachte. Dus ankerden we daar onze beide boten en pompten onze rubber bijbootjes op om bij elkaar aan boord te kunnen komen. Het was inmiddels bijna half zes in de middag en we zaten met z'n vieren bij ons in de kuip aan de borrel. We genoten van de mooie dag en de goede ankerplek. *(ongeveer op de roze stip op het kaartje hier onder)*. We lagen daar redelijk goed beschut en niet al te ver van het strand maar, die harde wind was nog steeds goed voelbaar.

Dat gaat verkeerd.

Onze vriendin die met haar rug tegen de kajuit zat en dus naar achteren kon kijken zei opeens; daar gaat iets helemaal niet goed!

Wij keken met haar mee. Op een afstand van een kleine honderd meter waren twee kinderen samen met een plastic luchtbedje aan het spelen en waren door de harde wind daarmee al een flink stuk afgedreven van het strand. Het was zo'n flinterdun doorzichtig bedje dat kennelijk uit hun handen was geschoten en dat nu, door de harde wind al buiteland over het water richting Stellendam werd geblazen. Beide kinderen lagen daar dus in het water zonder extra drijfvermogen. Met de kijker erbij zagen we nog net twee koppies boven water uitkomen en een paar handen in de lucht die net mis hadden gegrepen naar het luchtbed.

Een van de twee hoofden verdween even onder water maar kwam even later toch weer naar boven, om vervolgens weer te verdwijnen.

Roeien!

We hadden allebei ons rubberbootje achter de boot hangen en mijn vriend Arie en ik hoefden elkaar niks te vertellen. We sprongen allebei in ons bootje en begonnen zo snel als we maar konden in de richting van de twee kinderen te roeien. Het was een kleine honderd meter bij ons vandaan, we hadden wel stroom mee, maar er stond een harde wind dwars op de koers en zo'n klein rubberbootje roeit niet al te gemakkelijk. Mijn vriend kwam als eerste bij de nog overgebleven jongen aan die niets meer kon zeggen en zich meteen aan de rubberboot vastklampte. Later bleek dat hij veel water binnen had gekregen en dat hij toen waarschijnlijk aan het eind van z'n krachten was. Hij had gelukkig nog wel de kracht, de lijn van de rubberboot te grijpen, net als zijn vader die inmiddels vanaf het strand ook het water was in gerend. We hadden allebei de indruk dat ze geen van beiden erg goed konden zwemmen maar daar waren we niet zeker van. Mijn vriend bracht hen allebei terug naar het strand en ik roeide verder rond de plek waar het zojuist was gebeurd. Dit in de hoop nog een teken van leven te ontwaren maar het was tevergeefs. Er was hier zojuist iemand verdronken, in dit nog koude stromende water van maar net veertien graden! Op het strand vond een hartverscheurende tafereel plaats toen de overige familieleden op het strand begrepen, wat er was gebeurd. De man riep luid in een soort gebroken Duits "unser Sohn ist ertranken" het was vreselijk!

Hulp onderweg

Onze vrouwen hadden vanaf de boot met de verrekijker alles goed kunnen volgen en hadden direct na ons vertrek alarm geslagen door 112 te bellen. In de verte hoorden nu we al snel de eerste sirenes. Vanuit de duinovergang bij restaurant de "Houten paardjes", kwam een politieagent aangerend door het mulle zand. Mijn vrouw had voortdurend telefonisch contact met deze man. Vanuit onze kuip kon ze het geheel goed overzien, zodat ze hem zo snel mogelijk naar de getroffen familie kon dirigeren. Vanaf dat moment gebeurde er héél veel! Er kwam daarna nog veel meer politie het strand op. Toevallig bleek er op het strand ook een mevrouw te zijn die gespecialiseerd was in trauma-hulp.

Zij ging direct naar de getroffen familie om hen te ondersteunen, zo hoorden we later. Er verscheen vervolgens een helikopter met P-HULP op de romp. Deze ging onmiddellijk aan het zoeken door boven de ons aangewezen plek te cirkelen. De reddingboot Prinses Margriet uit Stellendam verscheen, al snel gevolgd door een viskotter, eveneens uit Stellendam. Op de wal arriveerden brandweerwagens met duikers.

Over het water en via het strand, verschenen steeds meer oranje reddingsvletten van de lokale Reddingbrigade om de duikers te ondersteunen. Even later arriveerde er op het strand nog een soort grote commandowagen gevolgd door een tractor. Het werd alles bij elkaar een drukte van belang. Nog een tweede grote reddingboot arriveerde, zo ook nog een tweede helikopter. Er was nu ook druk marifoonverkeer over en weer. Het nationaal coördinatiecentrum in den Helder leverde daarbij ondersteuning. Het was alles bij elkaar indrukwekkend wat er in korte tijd aan mensen en materieel bijeen werd gebracht en het geheel had dan ook behoorlijk hectisch aanzien.

Op het hoogtepunt van de zoekactie waren er misschien wel vijftig mensen actief! Het mocht echter allemaal niet baten. De jongen werd die dag niet meer gevonden. Om elf uur die avond ging het laatste zoeklicht uit en werd het weer stil op het strand. . .

Wij sliepen geen van allen erg goed die nacht. Vooral mijn vrouw Anke, die de jongen door de kijker letterlijk had zien verdrinken, zag dat beeld steeds weer voor zich. De volgende ochtend werd het zoeken weer voortgezet en uiteindelijk werd het lichaam van de jongen m.b.v. sonar apparatuur gevonden, ongeveer op de plek waar wij hem voor het laatst hadden gezien.

De beide jongens bleken twee broers te zijn van resp. dertien en zeventien jaar oud. De oudste die het syndroom van Down bleek te hebben was degene die was verdrongen. De jongste werd overgebracht naar het Ruwaard van Putten ziekenhuis.

De media.

Nadat we weer terug waren in onze eigen jachthaven zijn we meerdere malen gebeld door de politie. Of wij nog psychische ondersteuning nodig hadden? Nee hoor, zeiden wij. Het gaat wel. Ook kwam van hen de vraag of we een interview zouden willen geven voor Radio en TV Rijnmond. Wij vonden ons eigen handelen zelf niets bijzonders. Op het water is het bieden van hulp heel vanzelfsprekend en zelfs verplicht. Door de politie werd daar echter anders over gedacht. Het was zeer belangrijk, zo zei men, voor het maatschappelijk besef van mensen onderling, want op het land is het bieden van hulp een stuk minder vanzelfsprekend.

Nou vooruit dan maar dachten wij, maar dan wel met z'n vieren.

Op de woensdag na het weekend van elf mei, kwamen er twee reportageploegen bij ons aan boord. Eén voor radio en één voor TV

Om beurten werden we alle vier geïnterviewd. Het paste allemaal maar net bij ons in de kuip. We kregen na de uitzendingen uiteraard de nodige reacties vanuit onze omgeving.

Later.

Er is later in andere media gesuggereerd dat de hulp te laat op gang zou zijn gekomen, maar onze waarneming was dat echter beslist niet het geval! Ook ging het over wie de juiste instantie is om in zo'n geval om te bellen. De politie benadrukte meerdere malen, dat 112 bellen de enige juiste actie is geweest. Weliswaar verbindt deze instantie je door met een ander nummer, maar het is toch de snelste en meest efficiënte wijze om alarm te slaan. Een voordeel is ook dat men gelijk je nummer heeft, zodat je teruggebeld kan worden als men (zoals bij ons het geval was) als men meer details over de situatie wil weten. Wij hopen het nummer echter nooit meer nodig te hebben. Eénmaal is meer dan genoeg.

###

Door: Paul Vieveen

Aanbieding voor onze deelnemers

Eens een inkoper.....de zoon van Paul Vieveen, Yoram Vieveen werkt bij Van Duuren Media.

Paul heeft zijn zoon eens gepolst of het niet mogelijk is om voor de gepensioneerden van bp / Nerefco een leuke aanbieding te doen. Welnu, zie onderstaand!

Het bestuur dankt Paul en Yoram Vieveen en uiteraard ook Van Duuren Media voor dit aanbod.

SPECIAAL SECONER-VOORDEEL

Speciaal voor de deelnemers van Seconer stelt Van Duuren Media een aantal boeken beschikbaar dat met 25% ledenkorting gekocht kan worden.

Van Duuren Media geeft boeken uit over non-fictie onderwerpen zoals Windows, Excel, de iPad, maar ook bijvoorbeeld over fotografie. De boeken worden (bijna allemaal) geschreven door lokale auteurs, zijn in helder Nederlands geschreven en voorzien van duidelijke afbeeldingen.

Van Duuren Media biedt ook een unieke service aan kopers van hun boeken: door middel van een code in het boek kun je je boek registreren. Je ontvangt dan gratis updates van het boek, en relevante aanbiedingen!

VAN DUUREN

Bestellen?

Ga op uw computer met de applicatie waarmee u webpagina's bezoekt naar:

https://vanduurenmedia.nl/seconer?utm_term=seconer25

Brieven uit Senegal, nr. 31

Collega **Aad van Biezen** (ex Waste Control Nerefco) woont sedert 2006 in Senegal. Via luchtpostbrieven vertelde Aad aan de Seconer-Nieuws lezers over de bouw van zijn ommuurde woning in Toubacouta, over zijn huwelijk met Yayi en alles wat er anders is dan in het comfortabele Nederland.

Met de komst van Whatsapp, bellen we (Aad en PvK) gratis dus ook uitgebreid met elkaar. Aad kan dan ook weer eens met Nederlands uit de voeten i.p.v. Frans, Engels of de plaatselijke stamtaal Wolof wat hij in de loop der jaren aardig geleerd heeft. Soms richt hij zijn telefooncamera op de kleurige vogels op de voederplek van de binnenplaats of op zijn tropisch bloeiende binnentuin.

In het gastenverblijf, dat van Biezen aanvankelijk aan toeristen had willen verhuren, woont Abdoulrachman met zijn vrouw, zie foto. Abdul is de nachtwaker en “Handyman” in huize van Biezen en zijn vrouw Binnetha zorgt voor de maaltijden en doet verder het huishouden.

Bij ons laatste telefonische contact hoorde ik een kinderstemmetje in huis. “Heb je bezoek Aad?” Vroeg ik. “Nee, Je hoort Ismaila, een jongetje van drie jaar dat Abdoulrachman van zijn broer heeft gekregen. Gezellig hoor” zegt Aad, die blijkbaar nergens meer van op kijkt. Een typisch Senegalees verhaal over familiedwang en het weggeven van eigen kinderen.

Ik zal je mailen hoe deze interfamiliale adoptie tot stand is gekomen zegt Aad, dan heb je weer wat voor Seconernieuws Oh, ik bedoel natuurlijk de “Nestor”. Tot horens, groeten Aad.

Mijn nachtwaker en handyman, Abdoulrachman is al een 3 - tal jaren getrouwd met Binnetha (Bintha). Zoals zoveel gezinnen willen ze dolgraag kinderen. Ondanks hun hevige wens werd Bintha maar niet zwanger. Via de huisarts die diëten en medicijnen voorschreef volgden er geen zwangerschappen. Deze twee mensen komen niet uit Senegal maar uit Guinee een buurland ten zuiden van Senegal. Hun familie uit dat land, bleef maar informeren en doordrukken dat ze echt alles moesten doen om kindjes te produceren. De invloed van ouders, grootouders en ooms en tantes is erg indringend op de levenssfeer van deze jong gehuwden. Ze deden erg hun best, maar ondanks medicijnen en hormoontherapieën wilde het maar niet lukken.

De onderzoeken hadden uitgewezen dat zij beiden wel vruchtbaar zijn en dat ze gewoon moesten blijven proberen. (een onnodig advies). Daar kon de familie van Abdoulrachman niet mee leven er moest iets aan die kinderloosheid van dit echtpaar gedaan worden.

De twee jaar jongere broer van Abdoulrachman met de naam Boubacar Bah heeft al twee kinderen (binnen twee jaar) en alweer een volgende op komst, de onvruchtbaarheid zit niet in de familie. Het familieplan was snel gereed en deze Boubacar- en Abdoulrachman broers moesten gewoon aan het familieplan mee werken. Het feit deed zich voor dat de vrouw van Abdoulrachman al 5 maanden in Guinee bij zijn moeder verbleef, om haar te verzorgen bij het herstellen van een operatie.

Onlangs kwam de eenzame echtgenoot Abdoulrachman bij mij. Hij vertelt dat hij Bintha wil gaan ophalen uit Guinee en dus een paar dagen vrijaf wil. "Verder heb ik nog een verzoek aan je.

Bintha en ik krijgen een kind van mijn broer en zijn vrouw, vind je het goed dat ik die meebreng. Het is een jongetje van drie jaar en hij heet Ismaila "

Je moet weten dat Abdoulrachman en vrouw bij mij intern wonen en dat een kind in huis een grote verandering en verantwoordelijkheid met zich meebrengt. Ik heb daar een dagje over nagedacht en ik stond daar positief tegenover. Maar ik had ook wel wat voorwaarden, ze moesten hem liefdevol opvoeden en als hij stout of vervelend was mochten ze het kind niet slaan of een pak op zijn donder geven!!! Afrikaanse ouders zijn in het algemeen nogal erg ruimhartig met streng straffen, slaan en oren omdraaien ed. en dat wil ik niet in mijn huis!!! En op deze wijze kwam de 3 jarige Ismaila Bah in mijn huis. De vader van deze jongen heet Boubacar Bah en zijn moeder Fatoumata Dioulde-Bah. Deze mensen hebben volledig en zelfstandig afstand gedaan van het ouderschap van dit kindje, zonder enige bemoeienis van een overheid. Op mijn verzoek is Abdoulrachman het kind wel gaan inschrijven bij de gemeente-administratie van Toubacouta. Dat ging zonder enig probleem, maar toch wel op de naam van zijn biologische ouders.

Dit wordt heel vaak gedaan in Afrika. Uit een kinderrijk gezin worden vaak kinderen afgestaan aan familieleden in de ruimste Afrikaanse zin van familie en dat is heel ruim en belangrijk in Afrika.

Er zijn mannen die met 3 of 4 vrouwen getrouwd zijn. Deze vaders krijgen vaak wel 3 kinderen per jaar dus kinderen in overvloed. Van een kind wordt verwacht dat het voor de ouders zorgt in geval van nood of ouderdom. Dit allemaal onder het begrip dat deze mensen, dan een soort van verzekering hebben als ze oud en behoeftig zijn en dan een beroep kunnen doen op hun adoptief kind!!

Tevens worden Abdoulrachman en Bintha in staat gesteld om het ouderschap te ervaren. Abdoulrachman en ook Bintha zijn gek op kinderen. In mijn huis zie ik heel vaak jonge kinderen van hun vrienden een paar dagen komen logeren. Nu is Ismaila, dat is een heel leuk ventje, die ook heel vrij is in zijn doen en laten.

Hij is vrolijk heeft niet 1X keer om zijn ouders gevraagd en wil niet over de telefoon met zijn ouders praten, dat is jammer voor zijn bio-ouders maar die hadden door omstandigheden zoals, de vader heeft géén werk dus geen inkomen en 3 baby's in 3 jaar, door al deze zaken zaten de handjes nogal los en door mijn veto over dit slaan, is er geen vuiltje aan de lucht in mijn huis en ik houd toezicht op de naleving. Het taalgebruik met dit jochie is wel grappig, ik spreek Nederlands of Engels met hem en de andere mensen spreken Guinees, Wolof en Frans met hem. Ik geniet van hem en HIJ komt regelmatig met MIJ (oncle Adriano) spelen in mijn kamer en deze 6 X OVER GROOTVADER vindt dat heel gezellig. Ik zal wat foto's van de adoptief ouders en Ismaila er bij doen.

Groeten van Aad van Biezen, Senegal
Email: aadvanbiezen37@gmail.com

Reünie 2022

“na 3 jaar eindelijk weer een reünie waar we elkaar weer konden ontmoeten”

Na vele jaren de jaarlijkse reünie gehouden te hebben die altijd voortreffelijk werd georganiseerd door Lenie Voorberg was daar ineens de wereldwijde pandemie veroorzaakt door Covid-19.

Voor iedereen betekende dit het volgen van allerlei beperkende maatregelen, voor bedrijven het opnieuw organiseren van de werkzaamheden en het introduceren van voorzieningen om thuis te werken, voor vele mensen een periode van ziekte en voor velen een ziekenhuisopname en soms overlijden.

Kortom de wereld ervoer een crisis die we in de moderne tijd nog niet hadden meegemaakt.

Gelukkig ligt deze periode van allerlei maatregelen goeddeels achter ons (hopen we).

Het bestuur durfde begin 2022 weer na te denken over het organiseren van een reünie en plande daarvoor de datum van 5 september 2022.

Tijdens de eerste oriënterende gesprekken met Sjef Verstralen van evenementenbureau HoeZo besloten we om te kiezen voor een evenement in de buitenlucht. Er waren nog veel onzekerheden en niemand wist wat het virus in de herfstperiode zou gaan betekenen en welke beperkingen er van overheidswege eventueel zouden worden ingesteld.

Kortom, met enigszins knikkende knieën begonnen we aan de voorbereidingen voor het organiseren van de reünie die we na zorgvuldige overweging en een voorstel van Sjef Verstralen in diergaarde Blijddorp wilden houden.

Onderstaand een (foto) verslag van de reünie 2022.

Reünie, maandag 5 september 2022

Na de vele voorbereidingen en besluiten was het eindelijk zover. Op een prachtige en zeer warme dag konden de bestuursleden alle ca. 300 deelnemers verwelkomen bij de ingangen van diergaarde Blijddorp.

Op het laatste moment was het nog even spannend omdat kort voor het begin van de reünie bleek dat de verzonden toegangsbewijzen niet door PostNL waren bezorgd. Er was iets misgegaan met een Purchase Order nummer waardoor een factuur niet betaald kon worden met als gevolg dat de postzak niet in behandeling werd genomen. Dit bleek nadat we van meerdere deelnemers meldingen ontvingen dat de toegangsbewijzen nog niet ontvangen waren. Door snel te schakelen, nieuwe toegangsbewijzen te regelen en deze bij de ingang uit te reiken aan de deelnemers konden we het probleem oplossen. Na over deze wijziging de deelnemers te hebben geïnformeerd kon de reünie dan eindelijk van start.

Op 5 september stonden bestuursleden bij de beide ingangen van diergaarde Blijddorp om de deelnemers van de reünie te verwelkomen en hen de toegangsbewijzen te verstrekken. De deelnemers werden uitgenodigd om zich naar de Terraszaal te begeven om daar een kopje koffie of thee met wat lekkers en aanvullende informatie in ontvangst te nemen.

Al snel zochten bekenden elkaar op, werden handen geschud en werd veelvuldig de vraag “hoe is het met je” gesteld. Geanimeerd werden herinneringen opgehaald en leuke anekdotes gedeeld. De sfeer was, mede door het prachtige weer en het feit dat men elkaar weer kon zien en spreken, uitstekend.

Het kostte de voorzitter van de Stichting Seconer enige moeite om de aandacht te krijgen, maar uiteindelijk lukte dit Gerrit op zijn kenmerkende wijze. In zijn openingswoord verwelkomde Gerrit iedereen bij deze reünie die door de Covid-19 periode pas na 3 jaar weer kon worden gehouden. Ook stond hij stil bij de activiteiten van het bestuur tijdens de Covid-jaren en bij hen die ons de afgelopen jaren zijn ontvallen.

Met klem verzocht Gerrit de aanwezigen om na te denken over een rol in het bestuur en redactie van de Stichting. Omdat meerdere bestuurs- en redactieleden flink op leeftijd raken en vanwege gezondheidsproblemen Klaas Kuipers en Piet van Kessel hun werkzaamheden voor de redactie moesten beëindigen is versterking dringend noodzakelijk. Gerrit dankte Klaas, Piet en de eerder gestopte Leny hartelijk voor al hun werk voor de stichting.

Tot slot kondigde Gerrit de komst van twee leden van het managementteam van bpRR aan. Met trots introduceerde hij Karen de Lathouder, CEO van bp Nederland en Adrian Tan, People & Culture Director.

Karen en Adrian informeerden de aanwezigen over de ontwikkelingen bij bpRR, de ontwikkelingen in de energiemarkt en de energietransitie waarbij in stappen emissies worden verminderd en het gebruik van koolwaterstoffen als meest belangrijke energieleverancier wordt vervangen door schonere brandstoffen.

Vooraf het gebruik van “groene energie”, het op schone wijze produceren van elektriciteit en waterstof speelt hierin een centrale rol. Omdat we nog wel een poosje gebruik moeten maken van koolwaterstoffen (benzine, kerosine en diesel voor onze mobiliteit) is de inzet nu om dat met zo min mogelijk belasting voor het milieu te doen. Zo is het afvangen en opslaan van CO2 één van de projecten die op dit moment uitgevoerd worden in samenwerking met het havenbedrijf Rotterdam.

De deelnemers en het bestuur van de Stichting waardeerden de komst van Karen en Adrian met een warm applaus. Diverse reünisten maakten van de gelegenheid gebruik om met Karen of Adrian in gesprek te gaan waar anderen elkaar weer opzochten om allerlei wetenswaardigheden uit te wisselen.

Gedurende een aantal uren konden de deelnemers zich vrij bewegen in het prachtige park van diergaarde Blijdorp. Gelukkig beschikt het park over vele schaduwrijke plekjes want het was bijzonder warm. De verstrekte vouchers werden al snel bij de diverse catering faciliteiten ingewisseld voor een verkoelend drankje of ijsje.

Al wandelend door het park kwam je groepjes oud-collega's tegen, sommige op een bankje, sommige op een terrasje. Ook waren er deelnemers die, vanwege de warmte, rustig wandelden en genoten van het mooie park. Iedereen had het uitstekend naar de zin en dat is waar het uiteindelijk om gaat. De dieren echter vonden de warmte wat minder prettig en dat was jammer. De meeste dieren waren weggekropen in de schaduw of zochten vanwege de warmte hun hok op.

We vermoeden dat de voorspelde warmte voor een aantal deelnemers de reden was om niet te komen. Dat is jammer en vervelend als dit zonder een bericht van afmelding gebeurt. Financieel heeft dit gedrag ook gevolgen want er is wel betaald!! Dus bij deze de oproep om je voortaan netjes en tijdig af te melden.

Rond vier verzamelden de deelnemers zich op het schaduwrijke terras bij de Terraszaal en werden er hapjes en drankjes geserveerd. De geanimeerde gesprekken werden hervat, soms met dezelfde personen soms met anderen en de sfeer was fantastisch.

Tegen zes uur werden de deelnemers voorzien van een heerlijk ijsje ter afsluiting van deze reünie en geleidelijk aan vertrok iedereen met een voldaan en tevreden gevoel huiswaarts.

Als bestuur kijken we terug op een zeer geslaagde reünie en daar zijn we erg blij mee.

Ook hebben we van veel deelnemers reacties ontvangen die uitsluitend positief en waardierend waren.

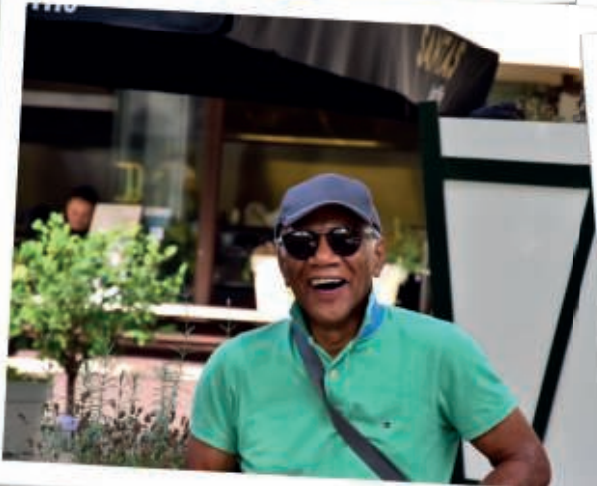
Tot slot danken we HoeZo, Sjef Verstralen en zijn mensen, voor de support tijdens de voorbereiding, het mede-organiseren en de begeleiding gedurende de gehele reünie.

Kijk eens op de website van de Stichting Seconer, je kunt daar onder andere de foto's van de reünie vinden. Op de volgende pagina's vindt u een foto impressie van de reünie 2022.

Hopelijk zien we elkaar weer tijdens de reünie 2023!

Gelukkig hebben we de plaatsjes nog

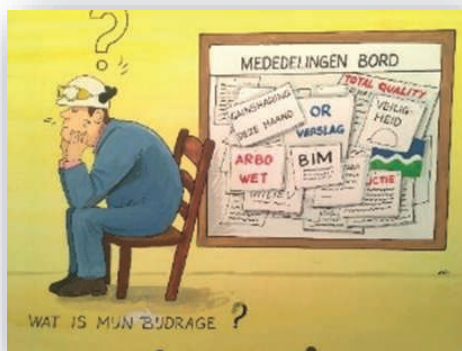
ProMES. . . Misschien herinnert u het zich nog vaag.... Het is al weer lang geleden en ik werkte toen als Training-officer voor de afdeling Maintenance. Een baan waarin ik het, onder leiding van onze onvolprezen Piet Bout, bijzonder naar mijn zin had. Een gelukkige tijd, die echter op een zeker moment ruw werd verstoord, toen het toenmalige Management bedacht dat het misschien een goed idee zou zijn om de performance van onze raffinaderij op een moderne manier te gaan verbeteren, middels een systeem dat bij de Amerikaanse luchtmacht tot zo'n flinke verbetering in zowel de kwaliteit van het werk als de relatie tussen de werkvloer en Management tot gevolg had gehad. Ik had er absoluut geen zin in maar er hielp geen lieve moedertje aan. Ik moest het doen.

Het systeem in kwestie. Heette ProMES. Een afkorting die stond voor (*moeilijk woord*) "**P**roductivity **M**easurement and **E**nhancement **S**ystem". In normale taal, een systeem dat de productiviteit en kwaliteit van het werk eerst meet en daarna op regelmatige basis terugkoppelt naar een groep werknemers. Het bijzondere ervan was, dat je voorafgaand aan de invoering ervan, als groep zelf mocht bepalen wat je als "normaal", "goed" of "slecht" geleverd werk beschouwde. De kern van het verhaal was eigenlijk, dat je niet alleen je werk juist deed, maar dat je aandacht aan de juiste zaken besteedde. (*zie plaatje 2*)

Het nieuwe systeem zou raffinaderij-wijd worden ingevoerd en de projectleider was een jonge ingenieur, Harry Verhagen. Toen ik met hem in gesprek wilde gaan bleek hij echter ziek thuis te zijn, maar hij hoopte weer snel aan het werk te kunnen. Het mocht echter niet zo zijn. Nog geen maand later was Harry overleden aan, naar ik meen, een hersentumor. Nu stond ik er opeens alleen voor want er was geen ruimte voor een nieuwe projectleider.

Hoe bereik je nou je doel met een nieuw en relatief ingewikkeld verhaal? Iets waar natuurlijk helemaal niemand op zit te wachten. Meestal bij een groep, die jou ook nog eens met de nodige scepsis aan ziet komen. (allemaal nieuwlichterij)

Na een dik boekwerk over het systeem te hebben doorgelezen, (iets waar ik eigenlijk helemaal niet veel mee op was geschoten), besloot ik voor een lichtere aanpak. Ik vroeg een vriend van me, striptekenaar van beroep, of hij voor een goede uitleg van het systeem, met tekeningen een korte diaserie wilde opzetten, liefst met wat humor er in. En zo geschiedde. De aanpak bleek te werken en na wat aanloopproblemen, heeft het systeem bij de afdeling Maintenance nog een tijdje behoorlijk goed gefunctioneerd. Ik was nog maar net begonnen om ook voor het laboratorium iets dergelijks op te zetten, toen er een abrupt einde aan het hele feest kwam door de aankondiging van de komst van alweer een nieuw systeem genaamd Nerefco. Enfin, wat daarna volgde weet u waarschijnlijk ook nog wel. . .

Zorgverzekering ONVZ

In deze dure tijden met gestegen energiekosten en flinke inflatie is het altijd weer een spannend moment wat er tegen het einde van het jaar met de premie van de zorgverzekering gebeurt.

Het bestuur van de Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven heeft de ontwikkelingen in de zorgverzekeringenmarkt gevolgd en geconcludeerd dat ONVZ aanbevolen blijft als zorgverzekering. Natuurlijk staat het u vrij om voor een andere zorgverzekeraar te kiezen. Doe dit wel vóór 31 december!

Ook bpRR heeft na overleg met de OR besloten om het contract met ONVZ met 3 jaar te verlengen.

Nog steeds collectiviteitskorting op de zorgverzekering!

Zoals wellicht bekend loopt via Aon voor Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven een collectieve zorgverzekering bij ONVZ.

Wat verandert er per 1 januari 2023?

De overheid heeft besloten dat de zorgverzekeraars geen korting meer mogen geven op de basisverzekering. Hierdoor komt per 1 januari 2023 de collectiviteitskorting op de basisverzekering te vervallen. Er is nog wel korting voor aanvullende pakketten.

Wat betekent dit voor het zorgcollectief van Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven?

Bent u verzekerd via het collectief Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven bij ONVZ dan behoudt u ook in 2023 dezelfde maximale korting van 15% op de aanvullende pakketten.

Korting vanaf 1 januari 2023

Basisverzekering : 0% korting
Aanvullende pakketten : 15% korting

Om een indicatie te krijgen of de basispremie van ONVZ concurrerend is in de huidige markt hebben wij onderstaand overzicht van de restitutiepolis 2023 ten opzichte van 2022 bij de grote zorgverzekeraars in kaart gebracht.

Restitutiepolis	Premie 2022	Premie 2023	Verschil
Zilveren Kruis	€ 143,95	152,75	€ 8,80
VGZ	€ 142,40	153,65	€ 11,25
Menzis	€ 143,75	152,75	€ 9,00
CZ	€ 145,25	149,00	€ 3,75
ONVZ	€ 134,50	142,50	€ 8,00

Wij hebben bewust alleen de maandpremies voor een restitutiepolis met elkaar vergeleken. Immers andere verzekeringen lijken goedkoper maar dan heeft u geen vrije keus in arts/ziekenhuis etc.

Persoonlijke ondersteuning

Bij ONVZ bent u verzekerd van buitengewoon veel vrijheid. Daarnaast ben je verzekerd van zeer ruime vergoedingen en persoonlijke ondersteuning. Zo kun je met jouw zorgvragen terecht bij de ONVZ ZorgConsulenten. Zij doen er alles aan om je zo goed en snel mogelijk te helpen aan de zorg die jij nodig hebt. Bijvoorbeeld als je op een wachtlijst staat voor een behandeling, of als je twijfelt over een diagnose van je arts.

Waarom ONVZ?

- ✓ Wachtlijstbemiddeling
Sta je op een wachtlijst voor een behandeling? De ONVZ ZorgConsulent gaat voor je na of je bij een andere zorgverlener sneller terecht kunt.
- ✓ Snelzorg
ONVZ helpt je doelgericht en snel aan de zorg die je nodig hebt, ook als je niet op een wachtlijst staat. De ONVZ ZorgConsulenten zoeken voor je uit wat de mogelijkheden zijn.
- ✓ Ruime dekking en snelle uitbetaling
De aanvullende verzekeringen van ONVZ bieden je de ruimste vergoedingen van Nederland. En je declaraties worden lekker snel uitbetaald.
- ✓ Second opinion
Twijfel je over een diagnose of voorgestelde behandeling van je arts? De ZorgConsulent van ONVZ helpt je graag bij het aanvragen van een second opinion.

Sluit u aan bij de collectieve zorgverzekering!

Iedereen die pensioen of een pensioenuitkering van BP, BP Raffinaderij en/of Chevron/Texaco ontvangt mag gebruik maken van deze collectieve zorgverzekering.

Automatische overgang voor medewerkers die met pensioen gaan

ONVZ heeft de toezegging gedaan dat zij medewerkers die met pensioen gaan op basis van de afmelding bij de BP-collectiviteit automatisch over zullen zetten naar de collectiviteit van Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven. Dit kunt u checken middels het collectiviteitsnummer 7896, dit is het contractnummer voor de gepensioneerden.

Wilt u meer weten of overstappen?

Op <https://aonverzekeringen.nl/zorg/StichtingVerenigdeGepensioneerdenOliebedrijven> vindt u meer informatie. Daarnaast kunt u via deze landingspagina ook direct naar de website van ONVZ. Daar kunt u ook meteen de premie berekenen. Als u wilt overstappen dan dient uw huidige verzekering vóór 1 januari 2023 te zijn opgezegd! Meldt u zich voor 1 januari aan, dan zegt ONVZ uw huidige zorgverzekering kosteloos voor u op.

Alle informatie over de collectieve zorgverzekering is ook te vinden op www.onvz.nl onder vermelding van collectiviteitsnummer 7896. Ook hier kunt u zich digitaal aanmelden.

Heeft u nog vragen of wilt u persoonlijk advies? Dan kunt u bellen op werkdagen van 8.30 tot 18.00 uur naar 088 – 810 81 18.

De adviseurs van Aon helpen u graag.

Met vriendelijke groet,
Het bestuur

Door: Rinus Poppelaars

TAR2022 - Groot onderhoud van de FCCU

De laatste onderhoudsstop van de FCCU was in 2017. Na een run van 5 jaar, voorheen was dat 4 jaar, is de FCCU op 3 oktober door operations overgedragen aan de TAR organisatie.

De Fluid Catalyst Cracker Unit (FCCU) is in 1981 in gebruik genomen en deze TAR is de 10e die wordt uitgevoerd op de FCCU. Met het oog op de toekomst staat de TAR2022 in het kader van belangrijke vernieuwingen én reguliere onderhoudswerkzaamheden.

De TAR wordt volgens plan uitgevoerd van maandag 3 oktober tot en met vrijdag 18 november.

In de geplande periode van 47 dagen zullen we vele uitdagingen aangaan en zullen complexe taken worden uitgevoerd door een indrukwekkend aantal medewerkers.

Verdraagzaamheid, respect en zorg voor elkaar zijn belangrijke factoren als er met een zeer grote groep mensen, onder soms moeilijke omstandigheden met lange dagen wordt gewerkt.

Om een indruk te geven van de complexiteit:

- In totaal zijn er ruim 5100 werkpakketten voor verschillende disciplines.
- Zo'n 50 projecten zijn onderdeel van de scope
- Er zijn ruim 100.000 uur besteed aan de voorbereiding
- Gepland zijn ongeveer 1.000.000 uur aan daadwerkelijk uitvoering in 47 dagen (alleen area 1, 2 en 3)
- In totaal zullen circa 3000 directe en indirecte collega's worden ingezet.
- De Alkylation unit (area 4) heeft een grotere scope en zal langer dan de andere area's doorlopen.

Voor aanvang van de TAR werd er een teambuilding event gehouden bij Outdoor Valley in Bergschenhoek. Hieraan namen, naast de leden van het TAR kernteam ook het leidinggevend kader van de aannemers deel.

Tijdens presentaties en sportieve activiteiten leerden de mensen elkaar kennen en werd de basis voor een goede samenwerking gelegd. Aan het eind van de dag bleek tijdens een BBQ dat deze opzet uitstekend werkt.

Een kleine sfeerimpressie van de teambuilding.

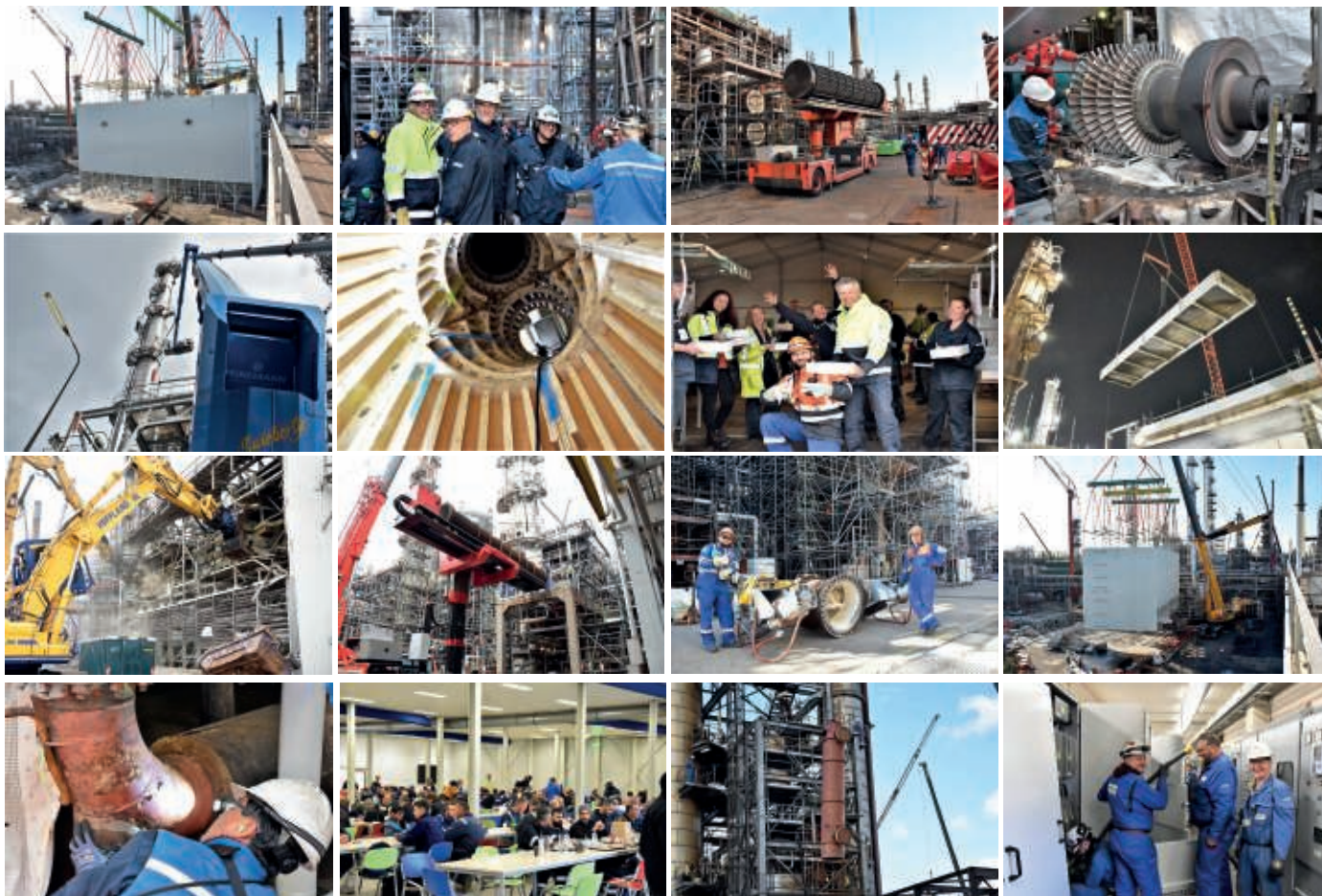
TEAM BUILDING TAR2022—OUTDOOR VALLEY

Communicatie tijdens TAR2022 o.a. door TAR-krant(en)

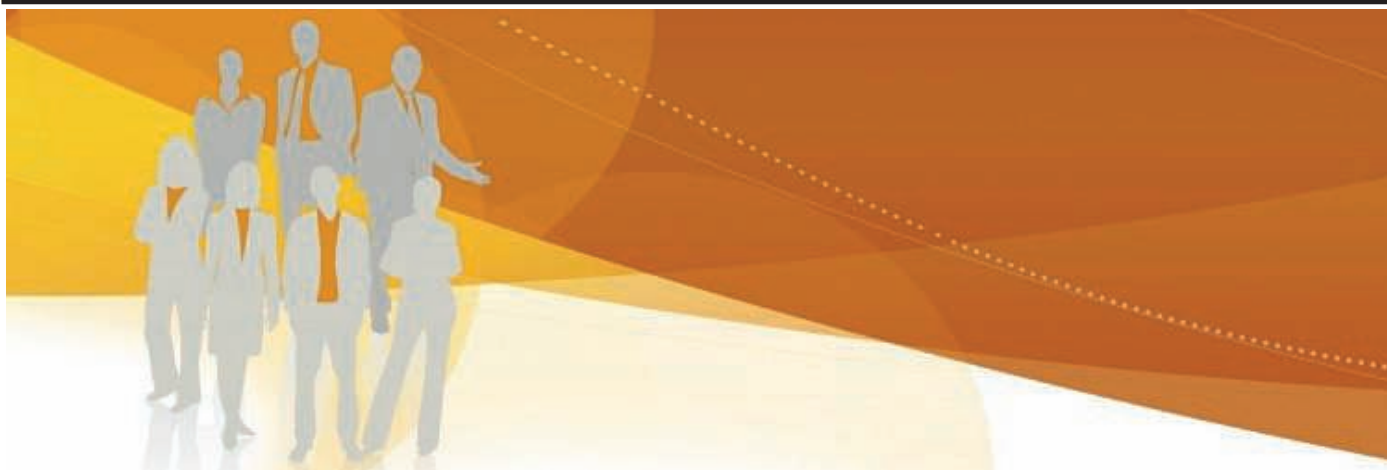
In de aanloop en tijdens een TAR wordt er op vele manieren in drie talen (NL-DU-EN) gecommuniceerd met alle medewerkers. Naast de on-boarding informatie, veiligheidsinformatie, welkomstboekje voor contractors en nog vele andere documenten wordt door de TAR-organisatie een wekelijkse TAR-krant uitgebracht, eveneens in drie talen. De kranten worden zeer gewaardeerd en meestal is men er trots op om met een foto in de krant te staan.

Enkele beelden van TAR2022

Nieuws van VObp (vereniging Oud bp-medewerkers)

Verslag ALV 12 oktober 2022 bij LaPlace Meerkerk
Aanwezig volgens presentielijst 41 leden

Opening en welkom

Hendrik Muilerman, voorzitter bestuur

Bestuur

De bestuursleden Hendrik Muilerman (voorzitter), Fred Zaat (penningmeester), Sjoerd Gunnewijk, Paul Koole en Ad van 't Zelfde (secretaris), stellen zich voor aan de vergadering. De vergadering stemt unaniem in met toetreding van Hendrik Muilerman, Sjoerd Gunnewijk en Paul Koole tot het bestuur.

ALV 2019

De secretaris doet verslag van de ALV 2019 in het BP kantoor. Voorafgaande aan die bijeenkomst vond een breed gewaardeerde raffinaderijtoer plaats. De ALV's van 2020 en 2021 konden vanwege corona niet doorgaan. De bestuursvergaderingen in die periode hebben eerst digitaal en later weer fysiek plaatsgevonden.

Financiën

De penningmeester legt verantwoording af over het gevoerde financiële beleid in 2020 en 2021.

- Voorheen werd een reserve aangehouden. Die is nu opgenomen in het vermogen
- De tijdelijk verlaagde contributie is van € 6,- per jaar naar € 12,- per jaar gebracht.
- Het geld wordt vnl. uitgegeven aan lidmaatschap Koepel Gepensioneerden, bankkosten en deskundige ondersteuning van de sterk verouderde website. Als duidelijk is wat we als leden met de vereniging willen, zal besloten worden wat we met de website gaan doen.
- Inkomsten en uitgaven leveren een negatief resultaat van € 846,- op. Begroot was een tekort van € 1.850,-. Ondanks het tekort is de vereniging financieel gezond.
- Na verslag van de kascontrolecommissie (Floris van der Schalk en Chris Jansen), wordt de penningmeester gedechargeerd.
- Het ledenaantal per 31 december staat op 360.

Ontwikkelingen pensioenfonds

- VOBP heeft het recht een lid te nomineren voor het DMC. Eerst was dat Arno Baltussen. Nu is dat Sjoerd Gunnewijk. Ook Seconer heeft het recht een lid te nomineren. Hier is Jan Nieuwenhuize opgevolgd door Paul Koole. Daarmee hebben de gepensioneerden en slapers ervaren vertegenwoordigers in het DMC.
- Het pensioenfonds is ondergebracht in het OFP in België. Dat wordt beheerd als een apart NL deel en is dus afgescheiden van de pensioengelden van BP vestigingen uit andere landen.
- De dekkingsgraad is op dit moment ruim boven de 100%.
- Rendementsberekeningen gaan waarschijnlijk van jaar- naar kwartaalberekening, om gezien de volatiele markt sneller aanpassingen door te kunnen voeren in de beleggingen.
- Verwachtingen m.b.t. indexatie zijn nog onduidelijk. Het eind van het jaar zal duidelijk maken, wat het rendement versus de verplichtingen zal opleveren.
- Paul Koole en Sjoerd Gunnewijk geven uitgebreid informatie over het Pensioenakkoord waar de overheid aan werkt. Ook beantwoorden zij daarover vragen. BPNL en BP Raff hebben een werkgroep ingesteld omde gevolgen van het Pensioenakkoord voor het eigen pensioenfonds duidelijk te hebben. De werkgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van zowel werkgever als werknemers, alsook Sjoerd Gunnewijk en Paul Koole namens de gepensioneerden. De werkgroep komt 1x per maand o.l.v. een deskundige samen. Bij het Pensioenakkoord gaat het om een complex dossier. Uiterlijk 1 januari 2027 moet het worden ingevoerd. De bedoeling van de wetgever is dat oude rechten worden ingebracht in het nieuwe systeem. Voor ons lijkt dat niet van toepassing voor een buitenlandse pensioenuitvoerder. Zoals de wet nu is, lijkt invoeren niet van toepassing en verandert er dus niets voor gepensioneerden en slapers. Duidelijk is dat de nieuwe regeling veel individualistischer van karakter is dan het stelsel wat nu geldt. Ook is het de vraag hoe in dit verband Belgisch recht zich verhoudt tot de werking onder NL recht.

Rol VOBP

De voorzitter bespreekt met de vergadering de vraag 'Hoe zien wij als leden de rol van de vereniging naar de toekomst toe?'

VOBP heeft zich vanaf de oprichting toegelegd op belangenbehartiging. VOBP krijgt geen subsidie van BP. Daarnaast functioneert voor de raffinaderij gepensioneerden Seconer. Seconer wordt wel gesubsidieerd door BP en heeft vooral een sociale functie.

Nu BP de landelijke dag voor gepensioneerden niet langer faciliteert, is de jaarlijkse ontmoeting van VOBP leden weggevallen. Vandaar de vraag: 'Hoe zien wij als leden de rol van de vereniging naar de toekomst toe?'

De vergadering spreekt uit dat de kerntaak van de vereniging belangenbehartiging is en blijft.

Daarom niet opheffen, maar wel het gesprek aangaan met BP over subsidiemogelijkheden.

Het gesprek met Seconer over mogelijk samengaan of samenwerken wordt positief gewaardeerd.

Vanuit de vergadering wordt geadviseerd nog een keer zo'n gesprek met Seconer te doen.

Rond 14.00 uur sluit de voorzitter de vergadering.

Wilt u meer informatie ga naar de website van VObp: <https://vobp.nl>

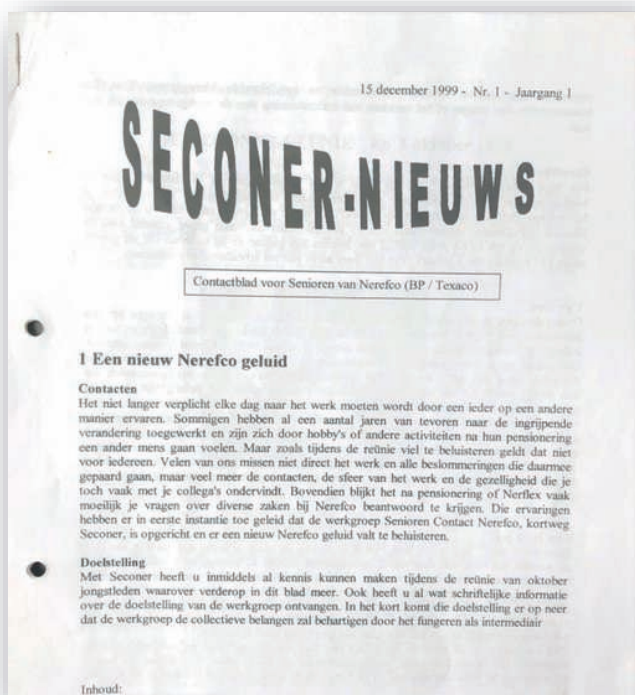
Door: Piet van Kessel

Vanaf de eerste Seconer-Nieuws t/m deze Nestor.

Piet van Kessel stopt na 88 X Seconernieuws plus 3X De Nestor.

Beknopt overzicht van 21 jaar Seconer-Nieuws.

Op 15 december 1999 was het druk in de postkamer van Willem van de Velde. Het is er druk omdat de eerste uitgave van Seconernieuws “van de pers rolt”. De zwart/wit kopieermachine staat al een paar uur non stop te printen. Ans Vleij en Willem brengen steeds weer nieuwe pakken kopieerpapier terwijl Piet Bout de drukkwaliteit in de gaten houdt.

Aan de paktafel staan Nico ter Horst en Wim van Vliet de nog warme krantjes van 12 pagina's in verzendenvveloppes te schuiven. Wim van Vliet had als beheerder van het adressenbestand, 198 adresstickers aangeleverd. Momenteel bevat het adressenbestand van Paul Vieveen al meer dan 700 Nestor abonnees.

In deze eerste Seconer uitgave schrijft Piet Bout over de bedoeling van het blad dat 4X per jaar als spreekbuis voor Seconerleden zal verschijnen. In de eerste plaats komt er informatie over PV-activiteiten, ziektekosten, verzekering, pensioen en over de jaarlijkse Seconer-reünie. Het verslag van de eerste Seconer-Reunie (1999) in de bedrijfskantine van BP Raff. (101 deelnemers) is de primeur in het blad. *Ook voor persoonlijke ervaringen* is er ruimte; zo vertelt Harry Holzhauwer over zijn eerste baan in het laboratorium van Caltex Pernis 1956 en over zijn werk bij BP in de OR en Helpdesk. Bij Personalia treffen we aan: Het Seconerbestuur: Aad van Biezen, Wim Blok, Herman van Eijk, Nico ter Horst (Sociaal Fonds), Bas Roos (secr.) en Wim van Vliet (Adressenbestand).

Op de foto rechts ziet u Dick van de Berg, Piet Bout en Piet van Kessel, de redactie vormend van de eerste uitgave. We zijn hier te gast in Zuidland bij Dick v.d. Berg die toen over de beste PC-apparatuur- en over veel verhalen beschikte. Op zijn nieuwste computer met *Word Perfect* en een prima printer wordt het eerste krantje vorm gegeven. Piet Bout is en blijft 19 jaar lang de drijvende kracht achter “Ons Krantje” zoals hij het blad vaderlijk noemde. De uitgave van januari 2018 was voor Piet

Bout het laatste krantje. “Het is tijd voor een nieuwe lichting zei hij.”

“De nieuwe lichting” blijkt Rinus Poppelaars. Rinus neemt zijn taak als redacteur net zo serieus en voortvarend als Piet Bout. Al gauw ging hij op zoek naar een bedrijf dat het druk- en verzendwerk van ons kon overnemen. Ook de “Opmaak” verdiende een *Facelift*, vond Rinus en deze “NESTOR” is dan ook het mooie resultaat van zijn inspanning.

Welke onderwerpen passeerden de afgelopen 22 jaar zoal de revue. Naast de informatie over nieuwe fabrieken op de BP site, volgden we ook de verhuizing van de controlekamers.

Op bezoek bij Arjan Vijverberg, vertelt hij over een zware periode: “de medische dienst in Coronatijd”. **Nico ter Horst** onderhield in het krantje jarenlang een rubriek over de historie van olieraffinage opgevolgd door de serie “Ontwikkeling en opheffing van de Vuurtoren”. **Aad van Biezen** de oud collega en mede oprichter van Seconer, schreef vanaf 2002 minstens 31 “Brieven uit Senegal”. Aad woont al 14 jaar in dit West-Afrikaanse land en schrijft met blijvende verwondering over het leven tussen de Senegalese medemens.

Collega **Wim Steentjes** schreef een paar jaar geleden een opmerkelijke serie over het aangepaste gedrag van zijn postduiven aan boord van zijn binnenvaartschip. En nog veel meer....

De Seconer/Nestor redactie

Elke drie maanden moest er weer kopij op de plank, aangeleverd door Rinus Poppelaars, Rob van Breda, Klaas Kuipers en ondergetekende. Onze Kapitein Rob schrijft graag over wat hem zo verwondert op zijn binnenlandse vaartochten maar vertelt ook met een knipoog over dagelijkse gebeurtenissen. Klaas Kuipers put uit een fabelachtig geheugen over alles wat vaart, zeilt of stroomt. Nooit verlegen om een historisch verhaal. Rinus Poppelaars is onze contactman met het Seconerbestuur. Daarnaast heeft hij een welwillend contact opgebouwd met het bp-management en onderhoudt verder zijn lijntjes met zijn voormalige werkomgeving. Hierdoor is Poppelaars de spreekbuis over de ontwikkelingen op de raffinaderij. Rinus zorgt daarnaast ook voor de indeling en vormgeving van de Nestor. Een klus waarmee hij met deze nieuwe Nestor wel een paar dagen bezig is.

Piet van Kessel ging graag op bezoek bij oud-collega's voor een **interview** over jeugd, werk en pensioenleven. Hoe een mensenleven verloopt blijkt altijd weer een verrassing. Van de **35** geïnterviewden was Lenie Kruik de eerste. Zij vertelde in 2001 dat haar vader postkantoorhouder in Pernis was. Koos Boswinkel kwam daar iedere dag de post ophalen voor zijn kantoor op het Oliedepot -BP Pernis. Toen Koos hem tipte dat er een administratieve plek vrij kwam, solliciteerde Lenie Kruik (18) en is tot haar pensioen bij BP gebleven. Dr, Eric Franken (bedrijfsarts) vertelde in 2005 dat hij aanvankelijk hartspecialist wilde worden maar dat zijn belangstelling voor het algemeen welzijn van de mens/patiënt, hem richting huis- bedrijfsarts heeft geleid. Joop Jonkers vertelde in 2008 aan Piet Bout en mij over zijn project om vloeibaar aardgas naar de Maasvlakte terminal te gaan verscheppen. Momenteel is deze NLG-terminal een actueel onderwerp in het nieuws, dat was goed werk van Joop.

Het mooie interview met oud collega **Huib Marsman in Renesse**, in januari van dit jaar samen met Rob van Breda, was voor mij de hekkensluis. Een waardig einde. Eind goed al goed.

Begin en eind.

Eind 1999 vroeg Aad van Biezen me, na afloop van de eerste Seconer reünie om hierover een verslagje te schrijven, voor in de “Nieuwsbrief” Van Seconer. Tijdens deze gezellige samenkomst in de bedrijfskantine had ik wel wat foto's gemaakt maar een verslag(je)? Nou voor deze keer dan...

Nu 22 jaar later stop ik ermee..

Graag gedaan!

Groeten Piet van Kessel.

Foto hiernaast:

Piet van Kessel, Frank Grotepunt en Rinus Poppelaars. Zij zijn net klaar met het verzendklaar maken van

Volharding en veerkracht

Het was 23 oktober 2020. Wendy en ik gingen op pad om een weekend door te brengen op één van de Markerwadden. De Markerwadden zijn door mensen gemaakte eilanden in het Markermeer. De eilanden zijn gemaakt om de natuur in het Markermeer een nieuwe kans te geven. Toch zijn er op één van de eilanden wandelpaden aangelegd, zijn er vogelobservatieplaatsen gecreëerd en zijn er zes vakantiehuisjes geplaatst. Wendy (mijn echtgenote) had al maanden van te voren op internet de berichtgeving over de ontwikkeling van de vakantiehuisjes gevolgd. Landal Greenparks zou de uitbater zijn. Wij wilden er snel bij zijn als de verhuur van de huisjes zou starten. Er zijn er immers maar zes gebouwd! Wendy's volharding had resultaat: Op de bovengenoemde datum vertrokken wij uit Lelystad voor een boottochtje van 9 kilometer. Wij zouden bij de eerste huurders zijn van de zes huisjes.

Alles was zoals wij gehoopt hadden: Stilte, alleen het ruisen van de wind. Geen winkels, geen restaurants, geen auto's, geen scooters. Slechts een paar mensen die we, nadat we het huisje hadden opgezocht, niet meer hebben gezien. Even geen zorgen over coronamaatregelen. Een meer perfecte idylle van een onbewoond eiland was ik in Nederland nog niet eerder tegengekomen.

Het is niet mijn doel om hier een gedetailleerde beschrijving te geven van wat er op het eiland te zien was. Ook als eenvoudig natuurliefhebber kon je zien dat de natuur nog in ontwikkeling was. Wij hebben niet de sensationele waarnemingen gedaan waarvoor een doorgewinterde vogelaar zijn bed uitkomt. Wij hebben wel genoten van de grote aantallen "gewone" vogels zoals de Aalscholvers, Slobeenden, Bergeenden, Wintertalingen, Futen, Zilverplevier, Grauwe ganzen, Meerkoeten, Oeverpiepers en Zwanen. Nu in 2022 lees ik artikelen over de Markerwadden en constateer dat er brede erkenning is dat ze "een doorslaand succes zijn als project voor natuurherstel". Ik hoop er nog een keer zelf naar terug te mogen gaan om te zien hoe het veranderd is.

Het huurhuisje, met de naam Watermunt, waarin wij twee nachten verbleven, was compleet ingericht met alles wat een moderne mens nodig heeft. In een kast lag een zeer oud boek met de titel "*Het Vogeleiland*". Het oude boek viel op in de verder modern ingerichte kamer. Op de eerste pagina was met potlood de volgende opdracht geschreven: "*Dit boek hoort bij het eilandhuis Watermunt op Markerwadden en was een inspiratiebron voor dit vogeleiland (Roel Posthoorn)*"

Kort zoeken op het internet leerde mij dat Roel Posthoorn de geestelijk vader is van het Markerwaddenproject en dat hij vanaf het eerste begin project-leider ervan is.

Het boek is geschreven door de heren van Beusekom, Kooymans, Rutten en Tinbergen en in 1930 uitgegeven door A.G. Schoonderbeek in Laren. Een gedigitaliseerde versie van het boek is voor iedereen terug te vinden op www.delpher.nl

Nieuwsgierig sloeg ik het boek open en begon inleiding te lezen. De inleiding is geschreven door Jac. P. Thijsse, u weet wel, de man van de Verkade albums:

"Waar een van de drukst bevaren waterwegen ter wereld uitmondt inde Noordzee, ligt buiten het verkeer een landschap van lage duintjes, zilte groenlanden, breede strandvlakten en zandplaten, veertig jaar geleden slechts bij weinigen bekend, maar thans welhaast wereldberoemd om zijn rijke flora en fauna, die zijn hoogste uiting vindt in een weergaloos vogelleven."

Bij zo'n lyrische omschrijving wil je wel weten welk Vogeleiland bedoeld wordt. Dat raadsel wordt opgelost in een van de volgende alinea's. Het boek beschrijft het duingebied De Beer zoals dat er ongeveer 100 jaar geleden uit zag. Het is het gebied waar nu "onze" raffinaderij staat!

De bovenstaande topografische kaart van 1932 is afkomstig van de website:
<https://www.inzichten.nl/overnatuurmonumentdebeer/index.html>

Op de kaart heb ik de contouren ingetekend van de locatie van de raffinaderij. Duidelijk is dat er niets meer over is van het oorspronkelijke duingebied De Beer. Ook niet het stukje groen het oosten van de Suurhoffbrug wat nu De Kleine Beer heet.

Je kunt zeggen: Het is niet het enige stukje Nederlandse natuur dat door mensen kapot gemaakt is. Nee, de economische welvaart die de vorige eeuw ons gebracht heeft had een hoge prijs. Ik ben blij dat er nog vele mensen zijn zoals Roel Posthoorn die met vele inspanningen proberen te redden wat er te redden valt of zelfs stukjes natuur weten te herstellen.

Deze hele geschiedenis kwam weer bij mij boven toen ik in de Volkskrant een recensie las over de documentaire "Wild Port of Europe". Het is een film waarin de verrassende veerkracht van de natuur in het havengebied van Rotterdam en Moerdijk centraal staat. De makers hebben ook gefilmd op het terrein van onze BP raffinaderij. Als de Nestor bij u op de digitale mat valt dan is de film wellicht al niet meer in de bioscoop te zien, maar als u nog een kans krijgt om hem ergens te bekijken dan moet u dat zeker doen. De Volkskrant recensie is niet erg positief, slechts 2 uit 5 sterren. De kritiek is dat bp en Shell hier aan greenwashing doen. Ik vind van niet, maar oordeelt u zelf en laat mij weten wat u denkt. In een volgende Nestor kunnen we dan misschien wat verder ingaan op de film en wat greenwashing is.

Personalia

OVERLEDEN :

- 29-4-2022 Dhr. C. (Cees) van Sintmaartensdijk, in de leeftijd van 48 jaar
- 24-5-2022 Dhr. C.J.J. (Coen) Vaneveld, in de leeftijd van 84 jaar
- 30-5-2022 Dhr. C. (Chris) de Korte, in de leeftijd van 87 jaar
- 14-6-2022 Dhr. R. (Bob) Smit, in de leeftijd van 68 jaar
- 7-7-2022 Mevr. R.J.A. (Renée) Bakker-Selman, in de leeftijd van 82 jaar
- 25-8-2022 Dhr. J. (Johan) de Vries, in de leeftijd van 70 jaar
- 7-9-2022 Dhr. J.M. (John) Flipsen, in de leeftijd van 74 jaar
- 14-9-2022 Dhr. G. (Gerrit) van Rimmelwaal, in de leeftijd van 93 jaar
- 14-9-2022 Dhr. P. (Piet Alessie), in de leeftijd van 77 jaar
- 24-9-2022 Dhr. Dhr. H. (Herman) van Hassel, in de leeftijd van 80 jaar
- 1-10-2022 Dhr. K. (Kees) Maaskant, in de leeftijd van 75 jaar
- 10-11-2022 Dhr. H. (Henk) Ros, in de leeftijd van 78 jaar
- 2-12-2022 Dhr. J.J. (Koos) Rinck, in de leeftijd van 86 jaar

Koos Rinck, Refinery Manager in de jaren '80
Overleden 2-12-2022 op 86-jarige leeftijd

Contactadressen

REDACTIE “de Nestor”

Rinus Poppelaars

Eindredactie
DREISCHOR
0623695978
Poppelm@zeelandnet.nl

Vacature

Vacature

Rob van Breda

BRIELLE
0181-416364
rjvanbreda@gmail.com

BESTUUR STICHTING SECONER

Gerrit van de Peppel, Voorzitter

Breda
06-29061118
voorzitter@seconer.nl

Paul Vieveen Secretaris

Maasdam
0624441453
Secretaris@seconer.nl

Piet Timmers Penningmeester

Werkendam
06 22898310
penningmeester@seconer.nl

Jan Ketellapper IT-zaken

Brielle
06 19200128
info@seconer.nl

Rinus Poppelaars Eind redacteur

Dreischor
06 23695978
redactie@seconer.nl

Jaap Quartel

Oostvoorne
0681912529
jaapquartel1@gmail.com

Gerrie Smeenk

Vlaardingen
06-33720167
smeenk@seconer.nl

Jan Bevaart

Zuidland
06-42676462
janennancy@live.nl

BELANGRIJKE ADRESSEN

Seconer mutaties

Nieuw lid - Recent gepensioneerd
www.seconer.nl Klik aan: CONTACT en vragen
aan bestuur, kies doorgeven:
Personalia/adreswijziging/e-mail wijzigen
of schriftelijk Van Hogendorpstraat 9 3299 AR Maasdam.

Pensioenfonds bp

website: www.pensioenfondsbp.nl
adres: Pensioenfonds bp
p/a Syntrus Achmea
Postbus 90170, 5000 LM Tilburg
Telefoon (09.00-17.00 uur): 013 4622352
email: pensioenfondsbp@achmea.nl

ASR Levensverzekering N.V.

Postbus 2072— 3500HB Utrecht
Tel.: 030-2574400
e-mail: www.asr.nl/e-mail
Www.mijnaspensioen.nl/chevron

bp Raffinaderij Rotterdam B.V.

Doorgeven van mutaties:
T.a.v. afdeling HR-services
Postbus 1033
3180AA Rozenburg
email: hrservicesbpr1@bp.com

Indien onbestelbaar retour: de Nestor, p/a Bogerdweg 39, 4315CB Dreischor

